

Farní zpravodaj

Římskokatolické farnosti Dolní Loučky, Olší a Žďárec

Číslo 1/2019

Leden 2019

Smutný pohled, bledá líčka, ...katolička

Slyšeli jste to už? Já ano. Nedávno mi jeden kluk vyprávěl, že jeho spolužáci si dělali posměch ze své spolužačky. Chodila do kostela a "striktně se držela víry". Nosila dlouhé sukně a svetříky a některé její výroky byly obecnými hláškami ve třídě. Tento posměch ze spolužačky přenesli i na Církev a křesťany.

Ze začátku se tomuto "rčení" smál i on, znal totiž dívku, na kterou platilo jako ušité. Bledé tváře a smutné strnulé pohledy jako by odrážely, co se odehrává v jejich nitru – víra pochopena pouze jako přísné dodržování pravidel, zákonů

a příkázání. Naštvalo ho, že někteří mají takový obraz nejen o jednotlivcích, ale i o celém křesťanství. On je také věřící, ale ve třídě to nikdo ani netuší. Vystupuje slušně, nijak to však nepřehání se zbožným chováním. Má živou povahu, a proto není žádnou zvláštností vidět ho při každé lumpárně. Právě on, sám dodnes neví proč, se pustil

do polemiky o tom, že křesťanský život by měl znamenat radost.

Tento kluk trefil hřebík na hlavičku. Jak může být smutné nebo nudné náboženství, které tě zbavuje pout, osvobozuje a dodává chuť do nového života?! Podívejte se, jak se začíná samotné ohlašování příchodu Ježíše na svět:

"Nebojte se. Zvěstuji vám velkou radost, která bude patřit všem lidem: Dnes se vám v městě Davidově narodil Spasitel Kristus Pán (Lk 2,10-11). Andělé neohlašují pastýřům předpisy a tvrdá přikázání, ale velkou radost. Nebo pamatujete se na pastýře, co se vydá hledat ztracenou ovečku? "Když ji najde, vezme ji *s radostí* na ramena, a jakmile přijde domů, svolá přátele a sousedy a řekne jim: *Radujte se* se mnou, protože jsem našel ovci, co se mi ztratila" (Lk 15,6). Ježíš prochází přes město a zve muže, který vylezl na strom, aby ho viděl: "Zachee, pojď rychle dolů, neboť dnes musím zůstat ve tvém domě! On rychle slezl a přijal ho *s radostí*" (Lk 19,5-6). V evangeliu se také můžeme dočíst, že Ježíše veliký zástup poslouchal *s radostí* (srov. Mk 12, 37). A když se po dnech naplněných strachem a nářkem vydají ženy ke hrobu, najdou tam jen anděla, který jim sděluje, že jejich Mistr vstal z mrtvých. Ony rychle vyšly z hrobu a se strachem i *s velikou radostí* to běžely oznámit jeho učedníkům (srov. Mt 28,1-6). Tolik ze samotného textu evangelia, radostné zvěsti. Pokud jsme tedy uvěřili radostné zvěsti, měli bychom se podle toho i chovat.

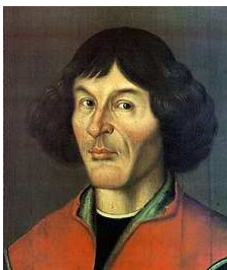
Mnozí si myslí, že křesťanství nemůže být radostné, protože nás svazují přikázání. Ježíš říká něco jiného: "Pokud budete zachovávat má přikázání, zůstanete v mé lásce, jako já zachovávám přikázání svého Otce a zůstávám v jeho lásce. Toto jsem vám řekl, aby ve vás byla moje *radost* a aby vaše *radost* byla úplná" (Jan 15,10-11). Přikázání jsme nedostali proto, aby nás svazovala, a kdo je takto chápe, asi z křesťanství mnoho nepochopil. Přikázání jsme dostali jako návod na to, abychom mohli v radosti prožít svůj pozemský život. Pokud tedy v našem srdci prožíváme opravdovou radost, nejen bujarou veselost, s níž si radost mladí často pletou, nebojme se ji projevit i navenek. Dobrou náladou, úsměvem, veselým chováním. Don Bosco říkával, že pokud je chlapec smutný, příčinou mohou být pouze dvě věci: buď je nemocný, nebo ho trápí špatné svědomí. Myslím, že to platí i o dívkách.

Pokud jste nemocní, tak vám přeji brzké uzdravení. Pokud vám pokoj nedopřeje vaše svědomí, tak se s radostí vraťte k našemu Otci. Uvidíte, že se z vašeho návratu zaraduje. Pak budete moci o radostné zvěsti vydávat opravdu radostné a také pro vaše okolí sympatické svědectví.

(podle AHA)

Oni takto a jak ty?

Mikuláš Koperník
1473-1543

polský astronom, matematik, právník, stratég a lékař, římskokatolický duchovní a tvůrce heliocentrické (sluncestředné) teorie.

Koho by se nezmocnil údiv vůči všemohoucímu Tvůrci, když pozoruje a zamýšlí se nad obdivuhodným řádem ve vesmíru, pocházejícím od Boží moudrosti.

Jan Kepler
1571-1630

německý matematik, astrolog, astronom, optik a evangelický teolog.

Snažil jsem se hlásat lidem vznešenost Božího tvorstva, nakolik můj omezený rozum stačil chápat neomezenou dokonalost Boha. Věnovat se astronomii, znamená číst Boží myšlenky.

**Athanasius
Kirchner**
1601-1680

německý jezuitský učenec, zabývající se především orientalistikou, geologií a lékařstvím. Jako autor jedné z prvních vědeckých prací o egyptských hieroglyfech bývá pokládán za zakladatele egyptologie.

Nechcete věřit, že tento malý globus povstal sám od sebe. A máte pravdu. Jak tedy můžete věřit, že jeho obrovský originál, který vidíme a obdivujeme, povstal sám od sebe! (*K svému nevěřícímu příteli, obdivujícímu globus hvězdného nebe.*)

Zakázaná láska: proč se (ne)dívat?

Během návštěvy v rodině přátel jsme si povídali na různá témata a přišla řeč i na televizní seriály. Paní domácí hovořila o seriálu Zakázaná láska a i přesto, že si uvědomuje pochybnou hodnotu této telenovely, přece ji sleduje, aby o tom mohla mluvit s přítelkyněmi. Její manžel byl zásadně proti, a tak mají občas problém se sledováním televize, zejména když současně vysílají nějaký sportovní přenos.

Zakázaná láska je velmi úspěšný turecký seriál, který vysílá jedna komerční televize. Tento seriál vysílala jako první turecká televize Kanál D v letech 2008 až 2010 a v původním vysílání měl 80 dílů. V současnosti má přes 30 jazykových verzí v různých zemích světa.

Příběh je adaptací románu Halita Ziyu Uşakligila z roku 1899 a vypráví o rodině úspěšného podnikatele Adnana Ziyagila, jeho mladé manželky Bihter Yöreoğlu, která má ještě vdanou sestru Peyker a matku Firdevs, a o několika dalších postavách, zejména dětech pana Adnana (Nihal, Bulent a Behlül) a jejich služebnictvu.

Co dělá telenovelu telenovelou?

Na úvod trochu teorie. V tomto u nás přes 150dílném seriálu jde o zpracování příběhu, který má skoro všechny prvky "klasické" telenovely a tu lze charakterizovat takto: Telenovela má výrazný, zřetelný a pomalý děj, s velmi zřídka akčními scénami. Vážné události, důležité pro chápání děje, se vícekrát opakují (jako vzpomínky, rozhovory, představy jednotlivých postav), což napomáhá porozumění děje, i kdyby divák více dílů neviděl. Podobně i jednotliví hrdinové vícekrát mluví o svých emocích a problémech a toto opakování jedné myšlenky slouží ke stupňování tužeb.

Skoro každý díl končí v nějaké napjaté, zajímavé situaci, která láká a nutí diváka vidět následující část.

Aby se vyhnulo zevšednění, vyskytují se i neočekávané zvraty děje (nemoc,

mediální senzace, návrat do minulosti, kde se odehrály nějaké temné události).

Hlavní děj se odehrává na stejných místech, kterých není mnoho (kuchyň, jídelna, zahrada, restaurace, pracovna) a souvisejí s domácností, jelikož telenovely jsou určeny hlavně ženám.

Hrdinové častěji lžou nebo skrývají důležitá fakta, čímž se vytváří napětí,

neboť divák fakta zná a může přemýšlet o tom zda se jednotlivé postavy dozvědí skutečnou pravdu a kdy a jak budou reagovat. Tím divák prožívá problémy postav jako své vlastní.

Obyčejně v seriálu existuje záporný hrdina s násilnickým a erotickým chováním (lotr), který ubližuje, dělá intriky a je příčinou utrpení a neštěstí ostatních. Často takových postav bývá více.

Pozitivní hrdina si cení rodinný život a snaží se ovládat své vášně a touhy, i když jim občas podlehne. Často je to mladá dívka, které postupně dozraje v silnou a úspěšnou ženu.

Proč jsou telenovely populární

Uvedená schéma se opakuje téměř ve všech telenovelách, a tak vzniká otázka, proč seriál, který je schematický, málo reálný, příliš sladký a umělý, je zároveň

tak populární. Ze studií telenovel a z psychologie člověka lze uvést následující skutečnosti:

Člověk potřebuje vyprávění příběhů a identifikaci s nějakým vzorem. Potřebuje příjemné zážitky, prožívání emocí, zkušenosti a osudy hrdinů, přičemž člověk zapomíná na vlastní problémy a všednost života. Proto telenovela obvykle nemá nudné a nereálné situace s nejasným a příliš komplikovaným dějem.

I když telenovela uvádí reálný děj, není úplně pravdivý, ale je to realita přeměněna na takový mýtus, jaký by divák chtěl mít. Tedy jakou by realita měla být, přestože taková není. Například mnohé protiklady, konflikty a problémy se jednoduše vyřeší. Hlavní postavy jsou finančně a materiálně zabezpečené. Herci jsou stále pěkně upravení, i když právě vstali z postele a podobně.

Děj je tvořen ustavičným vytvářením tužeb a nadějí. Jejich postupné naplnění po překonání různých překážek a obtíží je povzbuzením i pro život diváka.

Z pravidelného opakovaného sledování ve stejný den a hodinu, na kterou se může divák předem těšit, se vytváří určitý rituál, který je pro mnohé potřebným životním stereotypem.

Telenovela nabízí i uspokojení různých potřeb diváka, které by jinak neměl. Jde o zobrazení exotických zemí, uvolnění vnitřní agrese, pocit moci z chápání událostí a skutečností, které některé postavy seriálu nemají nebo neznají, zážitek luxusu, erotiky, pocit akceptace (přijetí) a identifikace (ztotožnění se) u lidí, kterým se život velmi nedařil. Důležitou hodnotou je i idealizovaná rodina, která zajišťuje stabilitu a pocit bezpečí.

Zdrojem příjemných zážitků je i vyprávění o seriálu, vytváření fanouškovských klubů, jestliže má člověk potřebu někam patřit.

Jaké hodnoty propagují telenovely

Ačkoliv zápletky a životní situace manželských trojúhelníků, intriky, závist, láska a nenávisť se běžně vyskytují i v mnoha jiných filmech, přece je třeba si všimnout a zdůraznit, že telenovely v konečném důsledku obvykle propagují nekřesťanské hodnoty. Dá se to ukázat a pochopit z toho, že hodnoty propagované v telenovele jsou založené na postmodernismu a současné antropologii (věda o člověku). Ta chápe člověka jako bytost

absolutně svobodnou, tedy na nikom a ničem nezávislou, samospasitelnou, samourčující, vášnivou, zaměřenou na sebe a na své touhy, bez ohledu na druhé, přičemž její život ovlivňují různé iracionální síly (osud, nedefinovaná vyšší bytost, náhoda).

Z kultu tělesnosti současné antropologie vyplývá i to, že v lásce je podstatné pouze tělo, jeho půvab a z toho vyplývající vášně a žádostivost. Lidská láska není svobodná volba, ale osudová nutnost, slepá vášně, které není možné odporovat. Člověk je podle telenovely jen dílem osudu a vášně, proto není plně zodpovědný za svoje skutky a nemůže se ve svém chování řídit rozumem, ale pouze emocemi a vášní. Tedy síla emoce ospravedlňuje všechny jeho skutky, i špatné.

Dokonce často ze situace vyplývá, že Bůh nebo nějaká vyšší síla je příčinou, že člověk hřeší. Člověk telenovely žije jen pro přítomnost a nechce přemýšlet o budoucnosti a důsledcích svých skutků. Lidé v telenovele věří v Boha, ale jejich činy nejsou v souladu s vírou a ani se nesnaží, aby byly. Každý má svou pravdu, podle níž žije. Například, pokud je něco hezké a příjemné, nemůže to být hříšné.

Hodnoty v telenovele *Zakázaná láska*

Pokud uvedené poznatky aplikujeme na seriál *Zakázaná láska*, můžeme si zodpovědět následující otázky. Podle jakých hodnot žije hlavní postava –

krásná, mladá paní Bihter a podle jakých pan Adnan? Po čem touží, jaké hodnoty je motivují (je to pravda, dobro, věrnost, spravedlnost, nebo něco jiného – hledání vlastního štěstí, bez ohledu na druhé, únik před tyraníí matky, láska jako vášně a emoce)? Jak se rozhodují a jednají (zodpovědně, uváženě či emocionálně a nezrale)? Jaký mají vztah k manželství,

rodině, dětem (Bihter má ráda synovce Doruka, ale chce vlastní děti se svým mužem)? Kdo v seriálu opravdu a opravdově miluje, a jaký má (bude mít) úspěch v životě? Vyplatí se obětavě a nezištně milovat? Co dobrého dělá pro Bihter pan Adnan (má ji upřímně rád a zajišťuje její potřeby) a co Behlül (je pěkný a přitažlivý)?

Vyplatí se být podle seriálu dobrý a pracovitý (Adnan, Besir, Deniz, Nesrin) nebo je lepší být mladý, hezký a přitažlivý (Bihter, Behlül, Peyker)? Postavy, které představují tradiční hodnoty (shodné s křesťanskými), obvykle nejsou fyzicky až tak pěkné a působí nešťastně a nezrale. Normální je v telenovele jen chlapec Bulent, ale to je možné jen proto, že je to ještě prostoreké dítě. Plnější, radostnější a přitažlivější život mají osoby, které hrají mladí a hezcí herci, ale těmi se propagují a citově podsouvají hodnoty, s nimiž křesťan nemůže souhlasit (potrat Bihter, střídání partnerek u Behlüla, intriky Elif – expřítelekyně Behlüla, Hilmihö).

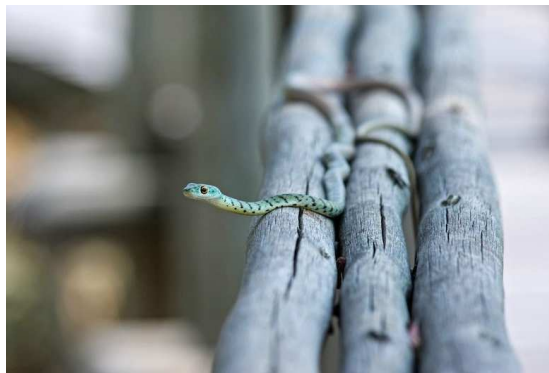
Pokud chceme odpovědět na otázku z nadpisu, můžeme to udělat i parafrází slov sv. Pavla: Všechno mohu, ale ne všechno prospívá (1 Kor 6, 12). Pokud si je divák vědom toho, co bylo řečeno, pak je možné seriál vnímat jako sladký zákusek, který může potěšit, ale duchovně nenasytí a je třeba se mít na pozoru před vlivem zpochybňování křesťanských hodnot.

(podle KN)

Deset satanových strategií proti vám

"...aby nás neoklamal satan; vždyť dobře známe jeho úmysly." (📖 2 Kor 2,11)

Jeden z nejvarovnějších faktů o životě je ten, že všichni lidé mají nadpřirozeného nepřítele, jehož cílem je použít bolest i potěšení na to, aby z nás

udělal slepé, hloupé a nešťastné lidi – navždy. Bible ho nazývá "d'ábel a satan, svůdce celého světa ... žalobce" (📖 Zjv 12:9-10), "vládce tohoto světa" (📖 Jan 12:31) a "bůh tohoto věku" (📖 2 KOR 4:4).

On je náš "protivník, který obchází jako řvoucí lev a hledá, koho by pohltit" (📖 1 Petr 5:8).

A přece, celý svět v tom nejděsivějším zajetí, které si vůbec neuvědomuje, ochotně žije "podle knížete

nadzemské mocnosti, ducha, který nyní působí v neposlušných synech" (📖•Ef 2:2). Když sklízí největší úspěchy, jeho poddaní nedbale pochodují do záhuby a stahují s sebou kolik jen mohou.

"Dobrý boj" (📖 1 Tim 1:18) zahrnuje skutečnosti, že každý den se tomuto nepříteli vzpíráme (📖 1 Petr 5:9; Jak 4:7), každý den mu odmítáme dávat příležitosti (📖 Ef 4:27) a každý den se stavíme proti jeho úkladům (📖 Ef 6:11).

SATAN NA ŘETĚZU – A BLÍŽÍCÍ SE ZÁHUBA

Bůh má nad satanem svrchovanou moc. Dábel nemá na tomto světě volnou ruku. Je na řetězu, takže nemůže udělat víc, než mu Bůh dovolí. V podstatě musí dostat povolení – jak tomu bylo v případě Šimona Petra, kterému Ježíš prozrazuje: "Šimone, Šimone, hle, satan si vyžádal, aby vás tříbil jako pšenici" (📖 Lk 22:31). A v Jobovi případě: "Hospodin odpověděl satanovi: Ať je tedy v tvých rukou, jen ušetří jeho život" (📖 Job 2:6).

Bůh tedy zjevně vidí satanovu přetrvávající úlohu jako nezbytnou pro naplnění svých záměrů na světě, protože, kdyby Bůh chtěl, satan by byl do ohnivého jezera vržen hned, a ne na konci věků. "Dábel, který je sváděl, byl vržen do ohnivého jezera ... tam budou mučeni ve dne v noci na věky věků" (📖•Zjv 20:10). Jeho úplná porážka přijde brzy a je jistá. Ale zatím ne.

NEVĚDOMKY SLOUŽÍ NAŠEMU POSVĚCENÍ

Bůh chce, aby součástí naší přípravy na Nebe byl život boje s peklem. Nazývá ho "dobrý boj" (📖 1 Tim 1:18) a "dobrý boj víry" (📖 1 Tim 6:12). Je dobrý ne proto, že by nás mohli zabít (což se může stát! - 📖 Zjv 2:10), ale proto že tyto ohnivé boje pročišťují zlato naší víry (📖 1 Petr 1:7) v životě i smrti.

Bůh je v této válce hlavním Generálem. Dal nám vysílačku modlitby, abychom jí mohli přivolat pomoc: "Vezměte si ... meč Ducha, jímž je slovo Boží. V každém čase všech modliteb a proseb modlete se v duchu" (📖 Ef 6:17-18).

On dohlédne za hranice nepřítelů a přesně zná strategie, které budou použity proti nám. On je zapsal do vojenského manuálu "aby nás neoklamal satan." Nebudeme oklamáni, protože "dobře známe jeho úmysly" (📖 2 Kor 2:11).

ZÁKLADNÍ MANUÁL O SATANOVĚ STRATEGII

Pokud potřebujete doškolení, o jaké "úmysly" jde, tady máte shrnutí. Ať z vás Bůh udělá mocného bojovníka! Ať "naučí vaše ruce boji a prsty válce" (📖•Žl 144:1).

1. Satan lže a je otcem lži

"Když mluví lež, mluví z toho, co je mu vlastní, protože je lhář a otec lži." (📖 Jan 8:44). Poprvé se satan objevuje v Bibli v 3. kapitole Genesis a jeho první slova na rtech zpochybňují pravdu ("Opravdu řekl Bůh: Nesmíte jíst ze žádného rajskeho stromu?"). A jeho další slova byla rafinovanou lží ("Vůbec nezemřete"). Apoštol Jan říká, že satan "se neдрží pravdy, protože v něm pravda není" (📖 JN 8:44). Máme tu dočinění s podstatou lži a podvodu.

2. Zatemňuje mysl nevěřících

"Bůh tohoto světa zatemnil mysl nevěřících, aby se jim nezazářilo světlo evangelia o slávě Krista, který je obraz Boží" (📖 2 Kor 4: 4). On tedy nejen říká, co není pravda. On pravdu skrývá. Brání nám v tom, abychom viděli poklad evangelia. Dovolí nám vidět fakta, dokonce i důkazy, ale ne jeho vzácnost.

3. Obléká se do kostýmů světla a práva

V 📖 2. Korintským 11:13-15 apoštol Pavel říká, že někteří lidé se tváří jako apoštolové, i když nejsou. Vysvětluje to takto: "Vždyť i sám satan proměňuje se v anděla světla. Není tedy velkou věcí, když se i jeho služebníci představují jako služebníci spravedlnosti."

Jinými slovy, satan má služebníky, kteří vyhlašují dost pravdy na to, aby se připojili k Církvi, a zevnitř pak učí to, co Pavel nazývá "naukou démonů" (📖 1. Tim 4:1). Ježíš říká, že se budou podobat vlkům v ovčím rouchu (📖 Mt 7:15). Ve 📖 Sk 20:30 je napsáno, že nebudou šetřit stádo, ale budou lidi vést do záhuby. Bez Božího daru rozlišování (📖 Fil 1:9) bude naše láska oklamána a zneužita na hlouposti.

4. Satan dělá znamení a zázraky

V 📖 2. listu apoštola Pavla Tesalonickým 2:9 jsou poslední dny popsány takto: "Onen bezbožník – s pomocí satanovou – vystoupí se všemi možnými siláckými kousky, falešnými divy a zázraky." To je můj nedokonalý překlad. Někteří to překládají "falešnými znameními a zázraky." To však působí dojmem, že znamení a zázraky nejsou opravdové. Někteří lidé tvrdí, že satan dokáže zázraky jen napodobovat. Já o tom pochybuji. A i když to je pravda, jeho napodobování je dost dobré na to, aby se téměř každému jevilo jako skutečnost.

Jedním z důvodů, proč pochybuji, že satan umí své zázraky jen imitovat, je, že v [Matoušově evangeliu 24:24](#) popisuje Ježíš poslední dny takto: "Vystoupí falešní mesiáši a proroci, budou konat velké zázraky a divy, aby možná svedli i vyvolené." Není tam přímá zmínka o tom, že tyto "znamení a zázraky" budou triky.

Ať se vaše jistota zakládá na něčem mnohem hlubším než nějaké údajné neschopnosti satana konat znamení a zázraky. I opravdové znamení a zázraky, které slouží k nekřesťanským účelům, nic nedokazují, ačkoli se dělají "v Ježíšově jménu." "Pane, Pane, copak jsme nedělali mnohé divy v Tvém jménu?" Na to jim Ježíš odpoví: "Nikdy jsem vás neznal; odejděte ode mne, pachatelé nepravosti!" ([MT 7: 22-23](#)) Problémem nebylo to, že znamení a zázraky nebyly opravdové, ale že byly ve službách hříchu.

5. Satan svádí lidi k hříchu

Toto se mu nepodařilo udělat s Ježíšem na poušti – chtěl od něho, aby zanechal cestu utrpení a poslušnosti ([Mt 4:1-11](#)).

Podarilo se mu to udělat s Jidášem v posledních hodinách Ježíšova života ([Lk 22: 3-6](#)). A v [2. Korintským 11:3](#) na to Pavel upozorňuje všechny věřící: "Bojím se, aby se vaše myšlenky neodvrátili od upřímnosti a čistoty před Kristem tak, jako had svedl Evu svým chytráctvím."

6. Satan vytrhává Boží slovo z lidského srdce a dusí víru

Ježíš řekl podobenství o čtveré půdě v [Markova evangeliu 4:1-9](#). V něm se rozsévá zrno Božího slova, a některé padne na kraj cesty a ptáci ho rychle sežou. V 15. verši vysvětluje: "Hned přichází satan a bere slovo do nich zaseté." Satan krade slovo, protože nenávidí víru, kterou to Slovo vyvolává ([Řím 10:17](#)).

Pavel takto vyjadřuje obavy o víru [Tesalonickým](#): "Poslal jsem ho, abych se dozvěděl o vaší víře, zda vás, opravdu, pokušitel nepokoušel a zda tak nevyšla nazmar naše námaha" ([1. TES 3: 5](#)). Pavel věděl, že satanovým záměrem je zadusit víru lidí, kteří slyšeli Boží slovo.

7. Satan způsobuje některé choroby a onemocnění

Ježíš jednou uzdravil ženu, která byla shrbená a nemohla se narovnat. Když ho někteří kritizovali, že to udělal v sobotní den, řekl: "Tato žena je přece Abraháмова dcera, a satan ji měl spoutanou plných osmnáct let: ta neměla být osvobozena od toho pouta v sobotu?" (📖 Lk 13:16) Ježíš viděl satana jako toho, kdo způsobil toto onemocnění.

Ve 📖 Sk 10:38 Petr popsal Ježíše jako toho, kdo "chodil, dobře činil a uzdravoval všechny ďáblem posedlé." Jinými slovy, ďábel často posedne lidi nemocí. Toto je také jeden z jeho úmyslů.

Ale nedělejte chybu v tom, že o každé nemoci budete říkat, že je ďábovým dílem. Aby bylo jasné, i když je "osten v těle" Božím záměrem pro naše posvěcení, může být i "satanovým poslem" (📖 2 Kor 12:7). Ale jsou jiné případy, kdy je onemocnění připsáno výhradně Božímu záměru bez zmínky o satanovi: "Nezhřešil ani on, ani jeho rodiče, ale mají se na něm zjevit Boží skutky." (📖 Jan 9:3). Pro naplnění svých vlastních milostivých záměrů Ježíš vůbec nepotřebuje přizvat satana jako viníka.

8. Satan je vrah

Tím, co ho plánovali zabít, Ježíš řekl: "Váš otec je ďábel, a vy chcete dělat, co váš otec žádá. On byl vrah od počátku a nedrží se pravdy" (📖 Jan 8:44). Jan říká: "Nesmíme jednat jako Kain: protože byl ze zlého ducha, zabil svého bratra." (📖 1 Jan 3:12). Bezúhonnému sboru ve Smyrně Ježíš řekl: "Ďábel některé z vás uvrhne do vězení ... Buď věrný až do smrti a dám ti věnec života!" (📖 Zjv 2:10)

Jedním slovem, satan je krvelačný. Kristus přišel na svět, abychom měli život a měli ho v hojné míře (📖 Jan 10:10). Satan přichází, aby mohl život ničit, kdekoli jen může, a nakonec ho učinil věčně nešťastným.

9. Satan bojuje proti plánům misionáře

Pavel mluví o tom, jak byly jeho misijní plány otrávené v 📖 1. listu Tesalonickým 2:17-18: "Snažili jsme se vás zase uvidět, tak živá byla naše touha. Proto jsme chtěli k vám přijít ... než satan nám to překazil." Satan

nenávidí evangelizaci a učednictví a hází pod nohy klacky, kde jen může, na cestě misionářů a lidí s nadšením pro evangelizaci.

10. Satan obviňuje křesťany před Bohem

📖 ZJEVENÍ JANA 12:10 říká: "Tu jsem uslyšel hlasité volání v nebi: »Od nynějška patří vítězství, moc a královská vláda našemu Bohu a panování jeho Pomazanému, neboť byl svržen žalobník našich bratří, který na ně žaloval před Bohem ve dne v noci." Satanova porážka je jistá. Ale jeho obvinění neskončila.

Jsme ve stejné situaci, v jaké byl Job. Satan o nás říká Bohu: Oni tě ve skutečnosti nemilují; mají rádi tvé výhody. "Vztáhni ruku a dotkni se všeho, co mají, zda se ti nebudou do očí rouhat?" Jejich víra není opravdová. Satan nás obviňuje před Bohem, jako obviňoval Joba. Ale slavné na tom je, že Ježíšovi následovníci mají obhájce, který "vždy žije, aby se za ně přimlouval" (📖 Žid 7:25).

SATAN NEZVÍTĚZÍ

To jsou některé ze satanových úmyslů. Cestou k vítězství v tomto boji je držet se pevně Krista, který již zasadil rozhodující úder.

📖 1 Jan 3:8: "Boží Syn přišel proto, aby d'ábově činnosti udělal konec."

📖 Žid 2:14: Kristus na sebe vzal lidskou podobu, "aby svou smrtí zbavil moci toho, který má vládu nad smrtí, to je d'ábla."

📖 Kol 2:15: "Knížata a mocnosti odzbrojil, veřejně je tak ukázal a křížem nad nimi triumfoval." Jinými slovy, ten rozhodující úder byl zasazen na Kalvárii.

📖 Mk 3:27: "Nikdo přece nemůže vniknout do domu siláka a uloupit mu jeho věci, jestliže toho siláka napřed nespoutá. Teprve potom mu dům může vylopit."

📖 Zjv 20:10 říká, že jednoho dne se boj skončí: "Dábel pak, který je sváděl, byl hozen do močálu hořící síry, kde už byla šelma i lživý prorok, a tam budou mučeni ve dne v noci na věčné věky." (viz MT 8:29; 25:41).

VZEPŘETE SE!

Jakub říká: "Vzepřete se ďáblu – a uteče od vás" (📖 JK 4:7). Jak to máme udělat? Zde je způsob, jak to dělali podle 📖 Zjevení Jana 12:11: "Oni nad ním zvítězili Beránkovou krví a svědectvím svého mučednictví, protože nemilovali svůj život natolik, že by se zalekli smrti." Přijali Kristovo vítězství jeho krví. Ve víře hovořili o této pravdě. Nebáli se smrti. A zvítězili.

Nová smlouva zdůrazňuje modlitbu jako všudypřítomný doprovodný prvek každé bitvy. "Jako přilba ať vám slouží pevná naděje, že dojdete spásy, a mějte pohotově meč Ducha, totiž Boží výroky. Vždycky a při každé příležitosti prostě a modlete se, jak to Duch vnuká. Buďte v tom velmi bdělí a vytrvale se modlete za všechny křesťany,"(📖 Ef 6:17-18).

Když se přibližuje závěr tohoto věku a satan zuří, Ježíš nás zve k válečné modlitbě: "Bděte tedy každý čas a modlete se, abyste mohli ujít všemu, co se má stát, a postavit se před Syna člověka" (📖 Lk 21:36). Podobně i Petr naléhá k modlitbě posledních časů: "Konec všeho se přiblížil. Buďte teď rozvázní a strážliví, abyste byli pohotoví modlit se" (📖 1Pet 4: 7).

I Ježíš bojoval za nás proti ďáblu zbraní modlitby. V 📖 Lukášově evangeliu 22:31-32 řekl Petrovi: "Satan si vyžádal, aby vás směl pročistit jako pšenici; ale já jsem za tebe prosil, aby tvoje víra nepřestala. A ty potom, až se obrátíš, utvrzuj své bratry." Ježíš nám tedy názorně ukazuje, jak se máme modlitbou postavit proti specifické satanské hrozbě.

Ježíš nám samozřejmě dal pokyn, abychom z modlitby udělali každodenní zbraň na ochranu obecně: "I neuved' nás v pokušení, ale zbav nás zlého!" (📖 Mt 6:13) Znamená to, zachraň nás před úspěšným pokoušením toho špatného. Čelíte ďáblovým úmyslům soustředěnou a odhodlanou silou modlitby?

NEUTRÁLNÍ ZÓNA NEEXISTUJE

Otázka nezní, zda chcete být součástí této války. Je v ní každý. Buď nás porazil ďábel a tak, jak vedou dobytek na porážku, následujeme "knížete mocností vzduchu" (📖 Ef 2:2), nebo se vzepřete "ďáblu, pevní ve víře!" (📖 1 Petr 5:9)

Neexistuje neutrální zóna. Buď vítězíte "krví Beránkovou a slovem svého svědectví," nebo vás zotročí

satan. Proto "snášej protivenství jako dobrý bojovník Krista Ježíše" (📖 2 Tim 2:3) a "bojuj dobrý boj" (📖 1 Tim 1:18). Modli se bez přestání!

Pán Ježíš dnes není menším bojovníkem, jako byl za starých časů. Proto na vás znovu naléhám: Přijďte k němu jako ochotní vojáci Knížete pokoje a naučte a říkat: "On učí mé ruce boji" (📖 Žl 144:1).

(Podle www.chcemviac.com)

Významná výročí v roce 2019

Před 1 300 lety

- v roce 719 sv. Řehoř II. mnichovi Winfridovi změnil jméno na Bonifác a poslal ho šířit evangelium v Hesensku a Durynsku. Při své druhé návštěvě v roce 722 ho Řehoř II. vysvětil na misijního biskupa. Jeho misijní práce byla velmi úspěšná – až do Letnic 5. července 754. V ten den Bonifáce přepadlo 52 pohanů a brutálně ho zavraždili u řeky Born nedaleko Dokkumu v dnešním severním Holandsku. Ve slavnostním průvodu byly jeho pozůstatky převezeny nejprve do Utrechtu, později do Mohuče, a nakonec do jeho oblíbeného kláštera ve Fuldě, kde ho pohřbili.

Před 1 150 lety

- 14. února 869 zemřel v Římě sv. Konstantin Cyril, slovan-
ský věrozvěst.

Před 1 000 lety

- v roce 1019 se Jaroslav Moudrý (978 - 1054) stal kyjevským velkoknížetem a zasloužil se o duchovní a kulturní rozmach Kyjevské Rusi. Sjednotil Knížectví a upevnil hranice. Pod jeho vedením sestavili nejstarší zákoník (tzv. Russkaja pravda). V roce 1051 byl za jeho vlády ustanoven první metropolita Ilarion, což upevnilo mezinárodní postavení Kyjevské Rusi.

Před 900 lety

- v roce 1119 zemřel papež Gelasius II. (1118 - 1119), jehož pontifikát trval rok. Pocházel ze šlechtické rodiny Gaetovců v Gaetě. Původně se stal benediktinským mnichem na Monte Cassině. Papež Urban II. ho brzy povolal do Říma, kde postupně dosáhl vysokého postu ve správě Církve od kardinála a kancléře po papeže. Jeho krátký pontifikát ve složitých situacích mu stěžovali aktivity nepřejícníků (Lucius Fragiapani, císař Jindřich V., vzdoropapež Řehoř). Gelasius po krátkém pobytu v Římě a opakovaných útocích odešel do Francie. Se záměrem vyřešit složité problémy svolal zasedání synody, její uskutečnění se však už nedožil. Zemřel 29. ledna v klášteře v Cluny, kde byl i pohřben.

- papež Kalixt II. (1119 - 1124) ještě jako arcibiskup Vienny se intenzívně angažoval v otázkách investitury. Inicioval a vedl synodu ve Vienně (1112), která odsoudila laickou investituru a exkomunikovala císaře Jindřicha V. Po volbě za papeže dosáhl přijetí tzv. Wormského konkordátu, který ukončil dlouhý boj mezi Církví a císařstvím o investituru.

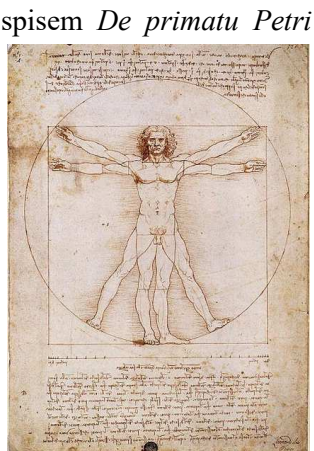
Před 550 lety

- 18. ledna 1469 bylo bulou papeže Pavla II. *In supremae dignitatis specula* založeno biskupství ve Vídni. Nová diecéze se vyčlenila z území Pasovské diecéze, která byla založena v roce 737. Bulou *Suprema dispositione* papeže Inocenta XIII. byla 13. června 1722 povýšena na metropolitní arcidiecézi.

Před 500 lety

- v roce 1519 se německý teolog Johannes Eck spisem *De primatu Petri adversus Lutherum* zařadil mezi Lutherovy odpůrce. Na lipské disputaci s Eckem Martin Luther odmítl neomylnost papeže i koncilů.

- v roce 1519 zemřel Leonardo da Vinci (narozen 1452), italský univerzální umělec, představitel umění renesance - malíř, kreslíř, sochař, architekt, vynálezce a experimentátor, objevitel malířského sfumata, autor slavných obrazů Madon (*Madona ve skalách*), tajuplných portrétů Giocondy (*Mona Lisa*), náboženských kompozic (*Metercia - Svatá Anna Samotřetí*), nástěnné malby v milánském klášteře (*Poslední večeře*); autor traktátů z optiky,

astronomie, přírodních věd; autor projektů fortifikačních objektů a technických objevů.

Před 300 lety

- zemřel francouzský řeholní kněz svatý Jan Křtitel de la Sale (1651 - 1719), patron učitelů. Pocházel z početné šlechtické rodiny z francouzského města Remeš. Už v raném mládí zastával pozoruhodné služby v církevním prostředí, studoval, a nakonec vstoupil do semináře. Když mu zemřeli oba rodiče, začal se – s doktorátem filozofie v ruce – starat o deset mladších sourozenců. Když to okolnosti umožnily, dokončil studium teologie a přijal kněžské svěcení. Jeho silnou ambicí byla starost o vzdělávání opuštěné chudé mládeže. Založil řeholní kongregaci školních bratrů, kteří působili v jím založené škole a starali se o vzdělávání a výchovu dětí a chlapců. Postupně zveleboval školy i řeholi. Psal didaktické spisy, ale nezanedbával ani svou řeholi: je autorem knih o povinnostech a životě řeholníků. Založil učitelství ústav. Když v každém sledovaném směru dosáhl náležitou úroveň, ustoupil do pozadí.

Před 250 lety

- se narodil papež Klement XIV. (1769 - 1774), který byl synem lékaře v Rimini. Vstoupil k františkánům, získal doktorát teologie, působil jako rektor semináře v Římě. Napsal knihu z morální teologie *Diatriba theologica*, kterou věnoval památce sv. Ignáce z Loyoly. Byl jmenován i kardinálem a 22. července 1769 zvolen za papeže. Nebyly to lehké roky pontifikátu; zástupci katolických zemí se snažili novým papežem manipulovat podle svých mocenských zájmů. Důsledkem bylo mimo jiné zrušení Společnosti Ježíšovy.

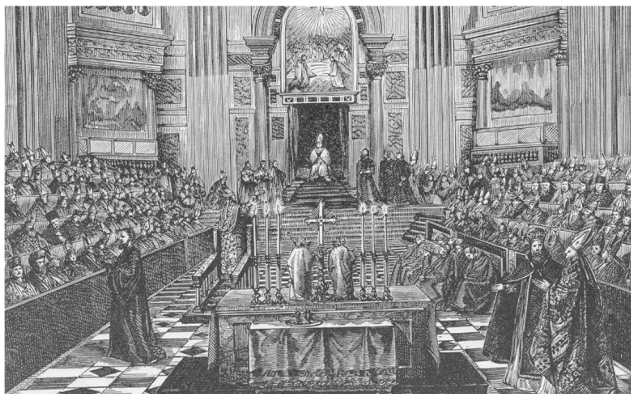
- zemřel papež Klement XIII. (1758-1769). Pocházel z Benátek z bohaté obchodnické rodiny. Po studiích práva v Padově a diplomacie v Římě byl soudcem tribunálu Rota Romana, později kardinálem a biskupem i v Padově. V pastoraci si počínal: podle příkladu sv. Karla Boromejského, což se odrazilo v pozvednutí úrovně duchovenstva a v podpoře chudých. Desetiletí svého pontifikátu musel naplnit většinou aktivitami na překonání nepřátelských postojů proti praxi ve výkonu papežství, např. omezením papežské jurisdikce na duchovní problematiku. Rozhodl svolat speciální konzistorium na řešení problémů včetně otázky další existence Tovaryšstva Ježíšova. Bohužel den před zasedáním Klement XIII. nečekaně zemřel.

Před 150 lety

- v červenci 1869 historik Ignác Dollinger z Mnichova v knize *Papež a koncil* zpochybnil primát římského biskupa a neomylnost papeže. Vyvolal tím kampaň proti Prvnímu vatikánskému koncilu.

- 8. prosince 1869 byl otevřen První vatikánský koncil, dvacátý ekumenický,

kteřý svolal papež Pius IX. Bulou *Aeterni Patris Unigeniti* 29. června 1868. Pozval i protestanty, kteří však pozvání odmítli. Samotný koncil papež otevřel ve svatopetrském chrámu 8. prosince 1869. Dva roky na něm jednalo asi 700 biskupů z celé Evropy a 24. dubna

1870 jednohlasně přijali dogmatickou konstituci *De fide Catholica*, která obsahovala základní křesťanskou nauku. Když jednali o schématu *De Ecclesia Christi*, která obsahovala i stať o neomylnosti papeže, biskupové se rozdělili na dva tábory. Někteří z Vatikánu odcestovali. Zvítězila většina, a tak 18. července 1870 Pius IX. schválil dogmatickou konstituci *Pastor aeternus*, ve které proklamoval, že pokud papež něco slavnostně (ex cathedra) vyhlásí v oblasti víry a mravů, je neomylný. V souvislosti s oznámením tohoto dogmata se odtrhli od papeže někteří němečtí teologičtí profesori a kněží, a tak vznikla Starokatolická církev. V ní kněží nebyli vázáni povinností dodržovat celibát. Pro francouzsko-německou válku koncil nemohl pokračovat a papež ho 20. října 1870 odložil na neurčitou dobu.

- v roce 1869 zemřel francouzský skladatel Hector Berlioz (narozen 1803), představitel neoromantizmu, tvůrce oper (Trójané), symfonických básní, předeher, a zejména autor monumentálních oratoriálních děl náboženského obsahu (Rekviem, Ježíšovo dětství, Te Deum laudamus).

Před 100 lety

- 28. dubna 1919 byla na mírové konferenci v Paříži podepsána zakládající listina Společnosti národů.

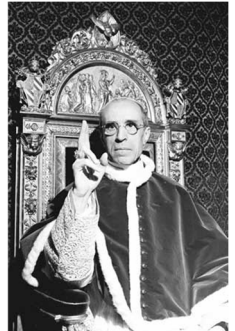
- 4. května 1919 zahynul Milan Rastislav Štefánik, slovenský astronom, fotograf, vojenský letec, brigádní generál ozbrojených sil Francie, diplomat a politik. Působil na vysokých postech bývalého Československa od samého počátku jeho existence, o kterou se sám významně přičinil. Pocházel ze západoslovenské obce Košariská v Senicikém okrese, kde se narodil jako šestý syn z dvanácti dětí místního evangelického faráře. Po více odborových studiih vykonával astronomický výzkum v Ásii, Jižní Americe, a zejména ve Francii, kde i získal státní občanství, takže po vypuknutí první světové války byl pilotem francouzské armády, a nakonec dosáhl hodnosti generála. Po válce se intenzivně angažoval v diplomacii ČSR, při budování nového státu, československých legií, byl ministrem obrany nejprve exilové vlády, pak ČSR. Zahynul při leteckém neštěstí u Vajnor; pohřben je v mohyle na Bradle.

- 28. června 1919 byla podepsána Versailleská mírová dohoda.

Před 80 lety

- 10. února 1939 zemřel Pius XI., vlastním jménem Ambrogio Damiano Achille Ratti. Narodil se v roce 1857 v Desiu u Milána. Po kněžském svěcení byl profesorem v semináři v Padově, později knihovníkem v Miláně a prefektem Vatikánské knihovny. Znalostí jazyků upozornil na sebe papeže Benedikta XV., který ho jmenoval vizitátorem a arcibiskupem v Polsku, a potom milánským arcibiskupem a kardinálem. Brzy nato byl zvolen za papeže (1922). Prezentoval se encyklikou *Ubi Arcano*, kterou uvedl do života církve Katolickou akci – spolupráci laiků a kněží. Jako reakci na poválečný sekularismus vyhlásil jubilejní roky (1925, 1929, 1933), jakož i několik eucharistických kongresů. V encyklice *Casti connubii* řešil otázky křesťanského manželství. V dalších dokumentech, a zvláště v encyklice *Quadragesimo anno* doplnil sociální učení Lva XIII. o problematiku nezaměstnanosti.

- 2. března 1939 byl zvolen za papeže Pius XII., vlastním jménem Eugenio Maria Giuseppe Giovanni Pacelli (2. března 1876, Řím - 9. října 1958, Castel Gandolfo), 260. římský papež (v letech 1939 - 1958).

- 14. března 1939 shromáždění republiky vyhlásilo samostatný stát Slováků. Vznikla samostatná Slovenská republika, po přijetí ústavy 21. července 1939 Slovenský Stát.
- 15. března 1939 vznikl (Říšský) protektorát Čechy a Morava, okupační režim nastolený v okleštěných českých zemích obsazených 15. března 1939 nacistickým německým vojskem.
- 16. října 1939 zemřel v Římě v pověsti svatosti Alois Andrej Chmel, augustinián.

Před 70 lety

- v roce 1949 povolil Pius XII. v Číně při slavení liturgie používat čínštinu.
- v roce 1949 byl zveřejněn Kodex církevního práva východního obřadu.
- 29. dubna 1949 biskupové z Československa na konferenci v Olomouci vydali oběžník, v němž poukázali na diskriminaci katolické církve. Vyjádřili protest proti označování papeže Pia XII. komunistickou vládní mocí za "apoštola imperialismu, nepřítele míru a svobody našich národů".
- 16. - 17. května 1949 v Trnavě slovenští a čeští biskupové vydali pastýřský list, ve kterém zaujali stanovisko k vládou připravovanému hnutí tzv. Katolické akce.
- 10. června 1949 se v Praze uskutečnil zakládající sjezd tzv. Katolické akce (účast 67 kněží; z ČSR = 1% z celkového počtu kněží a několik laiků), přičemž mnohé podpisy byly zfalšované.
- 15. června 1949 čeští a slovenští biskupové v pastýřském listě, který se měl číst 19. a 26. června ve všech kostelích, odsoudili spolu se schizmatickou katolickou akcí i všechna nespravedlivá opatření státu proti církvi a jejím orgánům i jednotlivým věřícím.
- 20. a 28. června papež Pius XII. zvláštním dekretem vyhlásil tzv. Katolickou akci za schizmatickou organizaci a její členy exkomunikoval. Dalším dekretem pro celou Katolickou církev zakázal Členství v komunistických stranách pro jejich materialistickou, ateistickou a protikřesťanskou ideologii.
- 26. června 1949 během čtení pastýřského listu na mších svatých v kostelích 34 měst a obcí došlo k násilným provokacím a tvrdým zásahům bezpečnosti proti kněžím i laikům, kteří je bránili. Vláda obžalovala ze vzpoury 136 osob, z nichž 467 odsoudili k trestu odnětí svobody v celkovém trvání 547 let.

- 17. září 1949 byl v Praze tajně vysvěcen za biskupa Kajetán Matoušek – první tajný biskup v Česku.

- 14. října 1949 byl v Olomouci tajně vysvěcen za biskupa František Tomášek.

- V říjnu 1949 si novotomistický filozof, publicista, profesor teologie a filozofie Štefan Barnáš převzal na internunciatuře v Praze dekret papeže Pia XII. ze dne 25. října 1949, kterým byl jmenován pomocným biskupem ve Spišské diecézi bez práva nástupnictví. Biskupské svěcení přijal 5. listopadu 1949 v kapli diecézního semináře z rukou spišského biskupa Jana Vojtaššáka a pomocného biskupa Martina Khebericha. Svěcení se konalo v úzkém kruhu kolegů, rodiny a pracovníků biskupského úřadu. Vzhledem k tomu, že státní úřady nedaly souhlas ke svěcení, je považováno za první tajné biskupské svěcení na Slovensku.

Před 50 lety

- 13. února 1969 Pavel VI. vydal apoštolský list *Antiquae Nobilitatis* (V staré vznešenosti), adresovaný duchovenstvu a věřícím v Československu. (*přečte si v únorovém Zpravodaji*)

- 14. února 1969 koncelebroval Pavel VI. mši svatou v bazilice sv. Petra se slovenskými kardinály a biskupy u příležitosti 1100. výročí smrti sv. Cyrila za účasti četných poutníků z Československa.

- 3. dubna 1969 apoštolskou konstitucí misál Romanum Pavel VI. zavedl nový Římský misál.

Před 40 lety

-15. března 1979 vydal sv. Jan Pavel II. první encykliku *Redemptor hominis* (Vykupitel člověka). V ní zdůrazňuje lidskou důstojnost a poukazuje na příkoří kapitalistické společnosti.

Před 30 lety

- 12. listopadu 1989 prohlásil Jan Pavel II. v Římě Anežku Přemyslovnu (kolem 1211, Praha - 2. března 1282, Praha) za svatou. Byla to česká princezna z rodu Přemyslovců, nejmladší dcera českého krále Přemysla Otakara I. a jeho druhé manželky Constantie uherské.

- 17. listopadu 1989 se v Praze na Albertově sešli čeští a slovenští studenti vysokých škol na oficiálním pietním aktu při příležitosti 50. výročí smrti Jana Opletala a zavření českých vysokých škol v roce 1939 nacistickým Německem. Něžná Revoluce (16. listopadu - 29. prosince 1989) označuje nekrvavé události, jejichž důsledkem bylo odstranění komunistického režimu v Československu. Iniciátory byli studenti, ke kterým se přidali nejprve herci a divadelníci, a postupně ostatní skupiny obyvatelstva. Na Slovensku byla vytvořena Veřejnost proti násilí a v Česku Občanské fórum. Po brutálním zásahu policie proti studentům na pražské Národní třídě studenti na všech vysokých školách od 21. listopadu stávkovali a 27. listopadu se uskutečnila dvouhodinová generální stávka. Po rezignaci komunistické federální vlády 7. prosince 1989 byla 10. prosince jmenována nová vláda a prezident Gustáv Husák podal demisi. Federální shromáždění 28. prosince 1989 zvolilo za svého předsedu Alexandra Dubčeka a 29. prosince 1989 byl prezidentem ČSSR zvolen Václav Havel. První svobodné parlamentní volby proběhly v červnu 1990.

(podle Půtník světovojtěšský 2019)

Perlička: *V židovském kalendáři se roky počítají od stvoření světa. Rok začíná na podzim a má 354 dní. Ten letošní je: 5779.*

Svatá zpověď pouze ve zpovědnici? Zpovědní zrcadlo?

Podle dokumentu *Církev a internet* Papežské rady pro sdělovací prostředky neexistuje možnost poskytnout svátost přes internet. Zpovědní zrcadlo je vhodnou pomůckou pro přípravu na svátost smíření.

Vážená redakce,

chtěla bych se zeptat, proč není možná svatá zpověď přes telefon, skype, e-mail nebo jiné výdobytky nových technologií? Doporučujete připravit se na svátost smíření pomocí zpovědního zrcadla?

Mariana

Milá Mariano,

dnešní svět je charakteristický komunikačními prostředky a my jsme schopni v krátkém čase bez problémů komunikovat téměř s celým světem. Přesto stále více pociťujeme, že hromadné sdělovací prostředky právě v dnešní době ukazují svou nedokonalost na cestě za Pravdou. Nestačí jen informovat, ale měli bychom být také ochotni žasnout nad krásou života, postavit se tváří v tvář Bohu a zkusit poskytnout mu svou vlastní odpověď.

Způsob vykonání svaté zpovědi například přes internet či mobilní telefon, na který se ptáte, jen před čtyřmi lety řešily biskupské konference Uruguaye a Peru.

Peruánská biskupská konference, odvoláním na dokument *Církev a internet* Papežské rady pro sdělovací prostředky, upozornila, že neexistuje žádná možnost poskytnutí svátosti přes internet. Náboženská zkušenost, kterou internet díky Boží milosti poskytuje, je nedostačující ve srovnání s účinkem vzájemné výměny v reálném světě a spolu s jinými věřícími. Přijetí svátosti smíření totiž vyžaduje vedle nutných podmínek a předpokladů i fyzickou přítomnost věřícího a osobní vyznání jeho hříchů tváří v tvář vysluhujícímu knězi. Virtuální realita takto nenahradí ani skutečnou přítomnost

Krista v Eucharistii, ani svátostnou přítomnost jiných svátostí. Uruguayský arcibiskup Galimbeti v této souvislosti dodal, že nebezpečí internetu spočívá v tom, že často všechno překroučí nebo změní. Podle arcibiskupa Katolická církev uděluje fyzické přítomnosti a osobní účasti na přijetí svátostí velký význam. Tento rozměr však ve virtuálním světě chybí. Navíc při svátosti smíření nejde pouze o výčet "seznamu" hříchů, ale zejména o jejich upřímné vyznání a patřičnou lítost. Navzdory psychologickému odlehčení internetové výpovědi je třeba si uvědomit rozdíl mezi psychologickým a náboženským působením. Vždyť ve víře víme, že se skutečně obrátíme a necháme se Bohem obejmout a takto dostáváme pokoj a osvobozující pravdu. Zůstáváme tak v Bohu a zakusíme, že jsme Boží děti. Důležitou překážkou na svátosti smíření přes internet či telefon je, že touto formou by nebylo možné zaručit zachování zpovědního tajemství.

Co se týče přípravy na svatou zpověď pomocí zpovědního zrcadla, tuto formu jednoznačně doporučuji. Podle takové přípravy se měří kvalita našeho vztahu k Bohu.

Milá Mariano, povzbuzuji vás, a i vy povzbuzujte druhé v tom, že svátost smíření je jedna z nejkrásnějších svátostí a darů, které v Církvi máme na dosah.

(podle KN)

U soudu křivě vypovídal, má výčitky svědomí

Všechny újmy, které člověk způsobil svým hříšným jednáním, pomlouváním či křivou výpovědí před soudem, je třeba odčinit. Svatá zpověď, rehabilitace nespravedlivě obviněného a náhrada škody tvoří a součást této cesty pokání.

*Vážená redakce,
náš známý prožívá neklid v duši. Jeho problém spočívá v tom, že u soudu jako svědek nepravdivě vypovídal a zapřel některé skutečnosti, čímž obviněnému velmi přitížil. K této křivé výpovědi ho donutila jeho nejbližší rodina. Z tohoto hříchu lži či polopravdy se už vypovídal, ale klid nenašel. Neví však, jak to řešit,*

protože pokud by se šel přiznat k soudu, že lhal, odsoudili by ho za křivou výpověď. A kdyby řekl, že ho k tomu přemluvila manželka, měl by doma pecko. Uvažuje o tom, že se obviněnému člověku omluví. Jak tuto situaci řešit?

Beáta

Milá Beáto,

otevřela jste velmi vážné téma z oblasti morální teologie, o které mají mnozí, a to nejen věřící, mylné představy. Odpověď je přitom jasná a jednoznačná.

Pokud někdo pomluvil, kradl či jinak způsobil druhému škodu, nebo mu přitížil, nestačí se z toho pouze vyzpovídat; Způsobenou škodu je třeba nahradit a odčinit. Proto pokud dotyčný lhal před soudem, nestačí, pokud se omluví obviněnému člověku, svou výpověď musí změnit před soudem, a to i za cenu, že za to bude nést důsledky - trest ze strany soudu či nepřízeň rodiny. Člověk musí nést odpovědnost za všechna své rozhodnutí a činy.

Problémem je, že mnozí lidé nesprávně chápou svátost smíření jako nějaký automat, který, zahladí všechny stopy našich chyb a selhání - lhal jsem před soudem nebo jsem šířil nepravdy o svém bližním - vyzpovídám se - a je to v pořádku. Bůh nám ve svátosti smíření odpouští, zůstává nám však povinnost dát do pořádku svůj život - omluvit se, a tomu, komu jsme ublížili; nahradit škodu tomu, komu jsme ji způsobili; vrátit, co nám nepatří, apod. - třeba i s odstupem let. Svátost smíření předpokládá pokoru a pokora je pravda. Pokud chceme žít pravdivě, musíme pravdivě jednat a pravdivě se chovat.

V případě vašeho známého proto doporučuji, aby se obrátil na soud a svou výpověď změnil. Ke slušnosti patří i to, že se omluví obviněnému. On totiž - kromě toho, že před soudem lhal - způsobil dotyčnému člověku těžkou újmu: očernit ho v očích soudu i veřejnosti, v důsledku čehož mu přitížil a tento dostal trest, který je nespravedlivý. Víím, že to nebude snadné, pokud to však dokáže, určitě nebude litovat a najde klid, který mu nyní tak chybí, neboť jak říká Kristus, pouze pravda nás vysvobodí (srov. Jan 8, 32).

(podle KN)

Pro zamilované

*„Když si myslíš, že si dosáhl cíle, podívej se před sebe a uvidíš,
že tě ještě čeká dlouhá cesta.“*

Baden Powell

KTERÁ METODA JE NEJBEZPEČNĚJŠÍ?

Stává se to, když je srdce bláznivě zamilované a láska jako by vycházela odevšad. Láska v pohledech, láska v myšlenkách, láska na zídkách, láska pod střechami, láska na telegrafních drátech, na školních lavicích, na lístečcích pod lavicí, v tajném deníku, na motorkách...

Stává se, že najednou se na světlo vydere série otázek: Je to ten správný člověk? Kdy nastane správný okamžik? Jaká opatření je třeba

udělat? Která metoda je nejbezpečnější, abychom se mohli "milovat" bez strachu, bez nepříjemných následků, abychom nedostali AIDS, abychom na to nemuseli příliš myslet, vždyť... co je na tom špatné, když se máme rádi?

Milovat se či budovat lásku?

"Milovat se" to není jako vejít do supermarketu a koupit si coca-colu proto, že máte "obrovskou chuť" na coca-colu. Neznamená to na pár hodin se pobavit se svým chlapcem či dívkou, uspokojit své chutě a pak se možná rozejít po týdnu ... věčné lásky. Sex není ani tak známým "důkazem lásky". A rovněž nestačí chtít to oba či "cítit se připraveni" (v 14 - 16 letech?!).

Sex není láska. Lásku je třeba společně budovat uvnitř stabilního vztahu, který umožňuje oběma růst a dozrávat. Začít brzy se sexem neznamená získat čas. Nebudete pak v lásce lepší. A právě

z tohoto důvodu je třeba vsunout problematiku "bezpečných metod" a "antikoncepce" do mnohem širšího tématu, které se týká vašeho růstu jako lidí, kteří se připravují na to, že v budoucnu se jednou někomu úplně odevzdají.

Jaká opatření?

Učinit opatření znamená chtít se chránit, aby se nám nestalo něco špatného

a nežádoucího. V tomto případě by to pak bylo pro dívku těhotenství; pro chlapce skutečnost, že se stal "otcem", ačkoli to nechtěl; pro oba je zde nebezpečí početí nového života, nakažení se různými chorobami, možná i AIDS.

Otázka: "Jaká opatření?" je zaměřena na získání informací o takzvaných antikoncepčních metodách. Je správné o nich vědět, znát jejich mechanismus, omezení, následky, nežádoucí průvodní jevy. Ale i kdybychom udělali všechna možná opatření pro "bezpečný sex", nevyřešili bychom tím nejdůležitější problém: zralý sex, plný opravdové lásky.

Jaká metoda je nejbezpečnější?

Nejbezpečnější metoda pro milování se bez nežádoucích následků ještě není

v prodeji, ještě se neobjevila v žádné lékárně. Je to otázka hlavy a srdce. Spočívá ve schopnosti uvažovat, udržet si odstup od pudového vyhledávání tělesného potěšení. Spíše by bylo třeba chránit se před egoismem. Před pseudo-láskou, láskou zredukovanou na něco bezvýznamného, co zapadá, jakmile vyprchá potěšení, která hledá uspokojení pouze pro sebe,

kteřá není ochotna darovat život. Před sterilní láskou, která je úplným opakem lásky, která se chce darovat.

Žádná z prodávaných antikoncepcí není schopna uklidnit svědomí a srdce. Je na vás, abyste o tom v klidu uvažovali a nehnali se do "milování". Kdo nad tím nepřemýšlel, později to hořce litoval nebo zredukoval celou lásku na obyčejné "pohyby".

Antikoncepční metody a prostředky

Nyní si popovídáme o přirozených metodách a antikoncepčních prostředcích. První naznačují "postup", který má žena dodržet, aby zjistila, ve kterých dnech měsíce je její tělo plodné, a ve kterých ne. Druhé jsou technické pomůcky, které mají za cíl zabránit plodnosti.

Přirozené metody

Už samotný název naznačuje, že přirozené prostředky nepředpokládají žádné

pomůcky, nevyžadují žádné speciální aktivity před, během, či po sexuálním styku. Jde o to, že na základě přirozenosti žena není plodná po všechny dny v měsíci, ale jen v okamžiku ovulace. Vajíčko zůstává aktivní nejvýše 24 hodin, zatímco spermie 48 - 72 hodin. Nej-
osvědčenější přirozenou metodou je Billing-
sova (či ovulační) metoda, která je založena na

pozorování cervikálního hlenu (slizovitá a hustá kapalina nacházející se v ženských pohlavních orgánech). Je možné se ji naučit v předmanželských a manželských poradnách. Tato metoda respektuje hodnotu člověka. Dovoluje mu lépe se poznat, nemanipuluje jeho tělem a respektuje jeho biologické rytmy, podporuje odpovědnost páru vůči životu.

Přirozené metody jsou jediné metody povolené Církví, ale často jsou ve společnosti posmívány a špatně chápány. Zde si však dvě věci protiřečí. Ve všech oblastech se bojuje za respekt vůči přírodě a jejímu rytmu, ale právě v oblasti ženského těla se usiluje o opak! Co to znamená, že antikoncepční prostředky jsou doporučeny a obhajovány až do posledního dechu?

Antikoncepční prostředky

Tabletky obsahují hormony, které blokují činnost hypofýzy a tím brání ovulaci. Lze je užívat pouze na lékařský předpis. Pokud nejsou pravidelně užívány, jejich účinek se ztrácí. Kromě toho jsou nutné pravidelné lékařské prohlídky, při kterých se kontroluje hmotnost, tlak i všechny ostatní tělesné reakce.

Tabletky tedy škodí? Ženě někdy ano. Mohou způsobit problémy především mladým dívkám. Určitě vždy ubližují novému životu, který by se mohl narodit, protože ho definitivně odstraňují (tabletky totiž mají i potratovou funkci, pokud bylo vajíčko přece jen oplodněné).

Tabletka následujícího dne. Užívá se ve velkých dávkách tři dny po styku. Cílem je zabránit, aby se oplodněné vajíčko zachytilo v děloze. Má tedy potratový efekt.

Mužský kondom je obal z tenké gumy, který se aplikuje na mužský úd těsně před stykem, aby tak zabránil vstupu spermií do děložního čípku a následnému oplodnění ženského vajíčka.

Diafragma (pesar nebo ženský kondom) je malá gumová membrána. Zavádí se do pochvy před stykem a nechává se v ní až 8 hodin po styku. Zabraňuje vstupu spermií do dělohy. Je na lékařský předpis.

Nitroděložní tělísko je malý aparát, který zavede gynekolog dovnitř dělohy, čímž se vlastně děloha stává "neschopnou" přijmout oplodněné vajíčko.

Žádná z popsaných antikoncepčních metod není 100% bezpečná. Možná proto, že život je silnější než smrt i všechny snahy o jeho zničení!

Nestačí znát

Znát tuto oblast je povinností, ale to nestačí. Je správné, chlapci a dívky, abyste poznali antikoncepční metody a prostředky, abyste o nich mluvili mezi sebou, s rodiči i vychovateli. Ale to neznamená, že znát je znamená vyzkoušet je za každou cenu. Dobrovolně se zdržovat předmanželských vztahů není znakem dětinskosti ani strachu. Nejste ani staromódní, ani neschopní.

Naučte se čekat. Myslet hlavou. Ve 12, 15, 17 letech je příliš brzy myslet si, že nastal ten správný okamžik, že jste schopni navzájem se zcela darovat. I když možná cítíte, že vaši lásku berete a budujete se vši vážností i radostí. Porozhlédněte se dobře po světě mladých i dospělých. Jsou snad ti chlapci a dívky, kteří již praktikují sex, zralejší, věrnější v lásce, schopnější udělat toho druhého šťastným? A ti dospělí, kteří vám dávají za pravdu, jsou pro vás opravdu vzorem vydařené lásky?

MINITEST – Správný okamžik

1. O antikoncepčních metodách

teď vím:

- a) všechno
- b) něco víc
- c) to, co jsem předtím nevěděl

2. Tato oblast:

- a) je třeba ji prohlubovat
- b) nahlížet na ni z hlediska vztahu
- c) je dobrá na zamyšlení o "bezpečnosti" antikoncepčních metod

3. Je možné společně čekat?

- a) ne
- b) nevím; bylo by dobré se nad tím zamyslet
- c) s trochou dobré vůle určitě

4. Je opravdu pravda, že první styk je tak důležitý?

- a) myslím, že ano
- b) všechny jsou stejné
- c) je důležitý, ale není třeba to přehánět!

BODOVÁNÍ

	1	2	3	4
a)	4	10	4	10
b)	7	7	7	4
c)	10	4	10	7

Od 16 do 20 bodů

Víš toho o antikoncepci hodně. Ale k této oblasti třeba přistupovat v celé její šíři, nejen z technického hlediska. Pamatuj si, že sexuální vztah bez lásky je jako den bez slunce: temný a smutný.

Od 21 do 30 bodů

Víš, že antikoncepční metody jsou jen nepatrnou částí života páru. Zůstává na tobě, abys objevil pravý poklad, který se nedá naučit z knih, a který se jmenuje láska! Je třeba ji budovat každý den, dokud nebudete připraveni navzájem se zcela darovat a zplodit nový život.

Od 31 do 40 bodů

Víš, že antikoncepční metody jsou jen vrcholem ledovce. Pod ním je v hloubce ponořená láska. A právě zde dole musíš pokračovat v hledání Štěstí. Odvahu a hodně štěstí!

52 JEDNODUCHÝCH ZPŮSOBŮ JAK S DĚTMI MLUVIT O VÍŘE

44.

PRAVÉ SLAVENÍ VÁNOČNÍCH SVÁTKŮ

Učení víry

- Ježíšovo narození nás učí pokoře a tomu, že Boha nacházíme na těch nejne očekávanějších místech.

Podněty na poučení z každodenního života

- Příprava adventního věnce, zdobení vánočního stromku nebo zachovávání jiných vánočních rodinných tradic.
- Když spolu s dítětem sledujete vánoční programy v televizi nebo film na videu.
- Když vyprávíte svému dítěti o tom, jak se narodilo.

Zdá se, že komerční cirkus, související s **Vánoce**mi, přichází každý rok stále dřív. Sentimentální hudba, nevyhlášená, ale očividná soutěž o nejkrásnější vánoční výzdobu, bombastické reklamy, všudypřítomný vtíravý konzumismus nás po jisté době unaví a vyčerpají. Kdo by dokázal uprostřed všeho tohoto hluku něco seriózně slavit?

Pravý a nefalšovaný příběh o Ježíšově narození je totiž celkem jednoduchý: hovoří o tom, že když hledáme Boha, nacházíme ho na nejméně očekávaném místě. Bůh Otec si jako místo pro narození Ježíše, kterého nám poslal, vybral skromnou maštal. Za Ježíšovy rodiče vybral **Marii a Josefa** – prosté, skromné lidi, kteří Ježíše nadevše milovali a starali se o něj. A jako první se o příchodu Krista na tuto zem dozvěděli pastýři. Příběh Vánoc nás ve své podstatě vyzývá soustředit se na přítomnost Boha všude kolem nás a na to, abychom si ověřili, co považujeme ve svém životě za opravdu důležité. Naplánujme si přes Vánoce i klidné chvíle k zamyšlení.

Začátek rozhovoru

Promluvte si se svým dítětem o tom, jak oslavíte sváteční dny u vás doma. Čím si připomenete Ježíšovo narození? Má tvůj syn nebo dcera nějaký nápad?

Jak navázat na téma

Ne všechny děti se učí stejně. Některé mají vizuální paměť, jiné sluchovou a další se nejvíce naučí při pohybové aktivitě. Během rozhovorů o víře dětem zřejmě čteš i úryvky z Písma svatého, což je skvělé pro ty, kteří mají sluchovou paměť. Navrhni dětem, aby to, co čteš, zdramatizovaly, čímž zapojí do učení svou představivost a smysly. Každá postava ať mluví odlišným hlasem a můžete zapojit i odpovídající zvukové efekty. Pokud má tvé dítě spíše vizuální paměť, může číst zároveň s tebou. Děti, které se lépe učí při pohybu, mohou čtený příběh zahrát ve scénce nebo si alespoň rozdělit čtení jednotlivých postav.

POVZBUZENÍ PRO VÁS

Doporučené čtení z Písma svatého

Příběh o Ježíšově narození a přemýšlení Panny Marie o těchto událostech: Lk 2, 4-14 a 19-20.

Co na toto téma říká Církev

Matoušovo a Lukášovo evangelium se v popisu událostí při Ježíšově narození trochu liší. U Matouše přijdou malého Ježíška hned pozdravit tři mudrci od východu a u Lukáše ho jako první přijdou navštívit a pozdravit pastýři. Všichni se však shodují v tom, že malý Ježíš se narodil ve velmi skromných podmínkách, daleko od domova. Matouš ve svém evangeliu dále říká, že Maria a Josef

nazvali svého syna jménem Ježíš, což znamená "Bůh zachraňuje". Lukáš se ve svém evangeliu věnuje detailům narození malinkého děťátka do prosté rodiny, která není momentálně v rodném městě, a zmiňuje i návštěvu pastýřů – všichni jsou lidé z nejnižší příčky společenského žebříčku, bezbranní a zranitelní, ti, co často nejvíce trpí. Z podmínek, v jakých se Ježíš narodil, a ze sociálního postavení jeho rodiny jasně vyplývá, že se ztotožňuje s chudými, slabými, zranitelnými a bezbrannými tohoto světa. Také Katolická církev stále připomíná, že nejčastějšími oběťmi nespravedlnosti se stávají lidé slabí a nešťastní, chudí, staří, mládež, menšiny, ženy a děti. Příběh o Ježíšově narození je pro nás lekcí pokory a zároveň připomínkou naší křesťanské povinnosti postavit se na stranu nejbezbrannějších a nejzranitelnějších členů společnosti a bránit jejich práva.

Krátká modlitba s dítětem

Společně poděkujme Bohu za to, že nám dal svého Syna Ježíše, a za čas Vánoc, kdy si připomínáme jeho narození:

Děkujeme ti, Bože, za to, že jsi nám poslal Ježíše.
Dej, abychom si jeho narození ve svém srdci
připomínali na Vánoce
nejen tento rok, ale i v budoucnosti.
Amen.

Pohled do historie

V pohledu do historie žďářecké farnosti pokračujeme roky 1993 – 1997, pro které je zápis ve farní kronice společný. Žďářeckou farnost spravoval excurrento P. Jiří Hének, farář v Dolních Loučkách.

1993 - 1997

Po pouti ve Žďárci roku 1993 (Petra a Pavla) je farnost spravována excurrento z Dolních Louček po předchozí duchovní správě P. Jana Daňka z Bobrové. Nastupjícím administrátorem je P. Jiří Hének, který kromě správy Dolních Louček od roku 1990, kdy k 1. srpnu nastoupil, spravuje i farnost Doubravník. Bohoslužby v neděli v 8:30; přechází mše svatá ráno v 7 hodin v Dolních Loučkách a třetí mše svatá v 11 hodin v Doubravníku. Mše svatá v týdnu ve čtvrtek v 17:30 hod. v letním a o hodinu dříve v zimním období.

Během roků 1993 – 1997 byly ve farnosti zhotoveny nové vstupní dveře do kostela a nové dveře na kůr (p. Melichar z Ostrovů). Dále byly prořezány všechny stromy kolem kostelní zdi, které již velmi stínily; některé byly i odstraněny.

Stromy v okolí kostela působí stále potíže, neboť padající listí zanáší rýny i svody dešťové vody. Na kostele byly opatřeny novým nátěrem všechny kovové části – všechny plechy, rýny i svody, včetně věže.

Farní budova zevnitř i zvenčí pravidelně udržována nájemníky – rodina pana Jiřího Procházky z Brna. O farní budovu, dvůr i hospodářské budovy se starají skutečně vzorně.

Farnost je tradiční, ale i zde se pomalu začíná projevovat konzumní životní styl, který po roce 1990 přichází do naší země. Nedělní účast na bohoslužbách se pohybuje okolo 250, z toho asi 50 – 60 dětí. Účast na mši svaté ve všední den bývá slabá, 12 – 25 farníků. Pochvalu si zaslouží farníci z Ostrovů, kteří ve všední den tvoří jádro zúčastněných na mši svaté. O úklid kostela se pravidelně starají úklidové trojice žen z Vratislávky, Žďárce a Ostrovů.

O slavnosti Cyrila a Metoděje a v dalších dnech roku 1997 zasáhly 1/3 území naší republiky vydatné deště a záplavy. Tisíce lidí evakuováno, stovky domů padly za obět' ničivému živlu. Na pomoc obětem záplav vykonána v kostele sbírka ve výši 60.180 Kč.

Od neděle 17. srpna 1997 farnost spravována novým farářem z Dolních Louček - P. Miroslavem Parajkou, rodákem z Křižanova. Přichází z farnosti Troubsko. Stávající duchovní správce P. Jiří Hének nastupuje do duchovní správy ve farnosti Loděnice u Pohořelic.

Zpracoval: R. Mašek

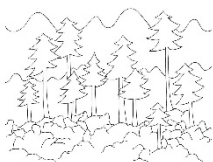
Tajemství několika českých rčení

1. O sto šest

106

Dělat něco o sto šest znamená dělat to naplno. Vše začalo u sázky dvou přátel uzavřené v roce 1880, kde jeden se vsadil s druhým, že do svátku sv. Jana Nepomuckého získá přízeň dívky, do které byl zamilovaný. V den, kdy započalo jeho úporné snažení o srdce své vyvolené, zbývalo do 16. května, kdy se slaví Nepomuckého svátek, 106 dní. Dnes například kverulanti o sto šest zasílají na úřady veřejné správy žádosti o poskytnutí informací podle zákona č. 106/1999 Sb.

2. Jdi do háje

nezní.

Dnes velmi nevině znějící nadávka, kterou nejspíše v konkurenci vulgárních termínů, kam můžete někoho poslat, nikoho nepobouří a neurazí. Dříve ale slovo háj znamenalo hřbitov, tudíž pokud jste někoho poslali do háje, naznačovali jste mu tím, že by měl zemřít. To už tak mile

3. Být z něčeho jelen

Rčení, které poukazuje na něčí zmatenost a nedostatek důvtipu, vzniklo za první světové války, když čeští vojáci museli v rámci císařské armády Rakouska-Uherska bojovat po boku Maďarů. Ti se během nástupu hlásili při vyvolání svého jména právě vykřiknutím slova: "jelen", což je maďarský výraz pro: "přítomen". To, že maďarština používá slovo, které zní

jako české jméno zvířete, spolu s často nízkou inteligencí maďarských branců, přišlo Čechům legrační a celé se to ujalo a používalo i po válce.

4. Houby s octem

k ničemu.

Když se Ježíšovi dostalo houby s octem, neprojevoval velké nadšení. Když se o někom řekne, že o něčem ví houby s octem, znamená to, že neví o dané věci vůbec nic. S nějakými hříbkou v láku to ale nemá nic společného, původ rčení je nutno hledat v bibli, kde ukřižovanému Ježíši, který trpí žízní, římský voják posměšně podá na kopí napíchnutou houbu namočenou v octu, tedy něco, z čeho se rozhodně nenapije a je tedy úplně

5. Oslí můstek

V přeneseném významu označení spojení dvou nesouvisejících témat vzniklo v dobách, kdy byla jízda na oslu levnější formou jízdy na koni. Osel ale na rozdíl od koně neuměl přejít nebo přeskočit ani sebemenší příkop a všude se tak musely stavět malé lávky, aby se jezdec vůbec někde na oslu dostal. Zmapováno je i první použití sousloví oslí můstek v dnešním významu, které použil ve 14. století filosof Jean Buridan.

6. Dávat si bacha

Takto vypadal obávaný kancléř Alexandr Bach, podle kterého si bacha nedáváme. Poměrně rozšířené vysvětlení je, že synonymum k tomu, když si má někdo dávat pozor, vzniklo podle jména absolutistického kancléře Alexandra Bacha, před kterým se každý musel mít na pozoru. Realita je ale prozaičtější, "bacha" si totiž lidé dávali už dávno před Bachovým narozením, jedná se o českou zkomoleninu německého "Obacht!", což znamená v žargonu zlodějů právě "dej si pozor".

7. Je to na draka

ho*no.

Prohlášení, že je něco k ničemu, je v této formě takové téměř až pohádkové. Nenechte se ale mýlit, místo pohádek o dracích je původ rčení nutno hledat tak leda ve slovníku německých vulgarismů. Drak totiž není ničím jiným než zkomoleninou německého "Dreck", což znamená výkal. Tudíž když je něco na draka, je to zároveň na

8. Kout pikle

Nejslavnější pikle kuli proradní rádci v Šíleně smutné princezně. Dnes podobní jedinci sedí v parlamentu. Hovorový výraz pro to, když na někoho vymýšlíme nějakou zákulisní a nekalou věc, kupříkladu spřádáme jakýsi komplot. Pikle je pak množným číslem slova pikel, což byla malá středověká bodná zbraň, která šla lehce ukrýt a pak někomu nepozorovaně vrazit do zad. Její výroba měla tedy s dnešním intrikařením leccos společného.

9. Být v čudu

Většina lidí chápe tento výraz pro to, že někdo nebo něco zmizelo tak, že se jedná o zkomoleninu "být v čoudu", tedy utíkat pryč tak, že se za člověkem práší. Historie nám nabízí ještě jedno humornější vysvětlení. ČUD neboli Českomoravské úvěrové družstvo byl podnik, který lidem nabízel půjčky. Jeden ze zakladatelů svou kumpeličku vytuneloval a s penězi zmizel neznámo kam. Ti, kteří přišli o peníze, tak rázem věděli, že jejich úspory jsou v "ČUDu".

10. Chytat lelky/ lelkovat

Lelek – malý líný pták, jehož chytání je zbytečné. Lelek je malý hnědý pták, který celý den spí a aktivní je jen k večeru, kdy loví hmyz. Líní lidé, kteří nic nedělají, jsou tak stejní jako tento ptáček. Co se jeho chytání týče, ptáčníci věděli, že právě vzhledem k neaktivitě lelků je přes den prostě chytit nemohli, a tak úsloví s chytáním lelků používali k naznačení toho, že se zabývají něčím zbytečným a nepotřebným.

Páté evangelium

24.

Jiného Ježíš vybědl: Pět let mě následuj, a pak se budeš moci vrátit a věnovat se opět svým záležitostem. A tomu, kdo namítl, že pět let je moc, odpověděl: Přijď tedy na půl roku a získáš dobrou zkušenost.

Jiného zase vybědl: „Pojď za mnou!“ On však řekl: „Pane, dovol mi, abych napřed šel pochovat svého otce.“ Odpověděl mu: „Nech, ať mrtví pochovávají své mrtvé. Ale ty jdi a zvěstuj Boží království!“ A ještě jiný řekl: „Půjdu za tebou, Pane, jen mi dovol, abych se napřed rozloučil doma s rodinou.“ Ježíš mu však odpověděl: „Žádný, kdo položil ruku na pluh a ohlíží se za sebe, není způsobilý pro Boží království.“

(Lk 9,59-62)

Ježíšovy výzvy v kanonických evangeliích působí jako výzvy člověka, který netuší, že existují i smlouvy na dobu určitou.

Výraz „jednou provždy“ je základním pojmem celého Nového zákona, a to nejen v souvislosti s Ježíšovým spásonosným posláním, ale také co se týče jeho stoupenců. Ježíš obětoval Bohu Otcí sám sebe a jeho oběť je jedinečná a plně dostačující: tomu má odpovídat i zasvěcení lidské, které má být stejně bezvýhradné a neodvolatelné.

Nicméně přední současní teologové se domnívají, že tento Ježíšův požadavek je třeba (stejně jako všechny ostatní) chápat

v dobovém kontextu: vycházel z historických okolností, které už dnes neexistují, a proto musí být nově promyšlen a přizpůsoben dnešní době.

Styl, jakým jsou evangelia napsána, kupříkladu odpovídá době, která ještě neznala prodej na splátky, jeden z pilířů současné ekonomiky. „Hned teď“, které zaznívá při povolání apoštolů, předpokládá svět, který ještě nevynalezl směnku.

Proto je nutný „překlad“, díky němuž by se pro nás evangelia stala srozumitelnějšími.

A takovou pomoc nám poskytuje právě náš zlomek.

Pomáhá nám svou lidskostí: jeho nevtíravá vlídnost vynikne tím spíše, když si vedle něj postavíme tvrdý úryvek Lukášův. Cítíme se pochopeni: je tu někdo, kdo dokáže číst v našich srdcích a ví, že nám nic nenahání větší hrůzy než slova „navždy“ a „nikdy“. Rovněž neopomeňme zdůraznit, že je zde odůvodněna staletá církevní praxe časných slibů, jež dosud postrádala přesvědčivý biblický základ.

Náš zlomek nám pomáhá i svou „moderností“. Ježíš prorocky hleděl do budoucnosti vzdálené dvacet staletí a věděl, jací budou dnešní lidé.

Jsou velkomyslní a velkodušní a chtějí zasvětit svůj život jedinému cíli, avšak nechťejí žádná nezrušitelná pouta. Jsou hotovi zasvětit svůj život práci pro Boží království, ale hlavně aby to nebylo nadlouho. Především touží po nových zkušenostech a jejich nejvyšším cílem je získat co možná nejvíc nevšedních zážitků. Dnešní člověk chce být a zůstat otevřený nebo (jak rád říká) stále připravený zažít něco nového.

Je schopen pracovat pár měsíců jako misionář v nesmírně těžkých podmínkách a najdou se i tací, kteří dokonce dokážou nějaký čas žít i v chudobě, čistotě a poslušnosti.

Díky tomu pak mají co vyprávět na srazu s kamarády: něčím tak originálním se hned tak někdo pochlubit nemůže.

*(z knihy **Páté evangelium**, Giacomo Biffi)*

Co nás čeká

Výstava betlémů

V neděli 6. a 13. ledna se v Dolních Loučkách v Pastoračním centru uskuteční výstava betlémů. Vždy od 15 do 17 hodin.

Betlémky na výstavu přineste v sobotu 5. ledna od 10 do 11 hodin. Vracet se budou 13. ledna od 17 do 17:30 hod.

Kdo se nabídne, že bude výstavku „hlídat“?

Farní ples

Bude tentokrát 18. ledna v Dolních Loučkách v Orlovně. Cena 180,- Kč zahrnuje i večeři! Místenky vždy po nedělní mši svaté v sakristii, nebo na faře.

Předběžný plán poutí a duchovních akcí na letošní rok

Lubné	11. 5.	Újezd	31. 8.
Vratislávka	25. 5.	Rojetín	7. 9.
Žďárec	30. 6.	Řikonín	7. 9.
Skryje	5. 7.	Ostrov	28. 9.
Litava	21. 7.	Moravecké Pavlovice	12. 10.
Tišnovská Nová Ves	10. 8.	Hody Olší	13. 10.
Bor	17. 8.	Hody Loučky	10. 11.
Horní Loučky	17. 8.	Drahonín	23. 11.

1. svaté přijímání

Dolní Loučky	9. června
Žďárec	16. června

Adorační dny farnosti

Dolní Loučky	25. září
Olší	30. září
Žďárec	24. září

Biřmování

Pro všechny farnosti 26. října v 10:00 v Olší.

Oslavy Dne matek, otců, seniorů atd.

Záleží na tom, zda se najdou ochotní lidičkové, kteří by si to vzali za své 😊.

ZMĚNA TERMÍNU U VŠECH AKCÍ VYHRAZENA!

TURISTIKA PRO DUŠI

Výstup na horu

Na hoře Blahoslavenství Pán Ježíš vyslovuje druhé blahoslavenství: Blahoslavení plačící, neboť oni budou potěšeni.

Když vidíme někoho plakat, obvykle se ptáme, co se mu stalo. Někdy pláče:

- z radosti a štěstí
- z bolesti a trápení
- z lítosti nad tím, co jsme udělali špatně

Dobře si prohlédni následující obrázky. Zařaď k nim jednotlivé citáty ze Svatého písma a připiš, jaký je důvod pláče jednotlivých postav.

Lk 7, 11 - 17

Lk 22, 54 - 62

Lk 15, 11 - 24

Určitě i ty někdy pláčeš. Vždyť v životě každého z nás je radost i bolest. Někdy svítí slunce a jindy přijdou mraky. Slunce, to je radost, zdraví, štěstí, úsměv. Mraky zase představují bolest, trápení a smutek. Když je venku zataženo, víš, že přesto, že slunce nevidíš, přece svítí. Tak je to i s námi: I když nás něco trápí a bolí - i tehdy je s námi Bůh, který nás chce potěšit.

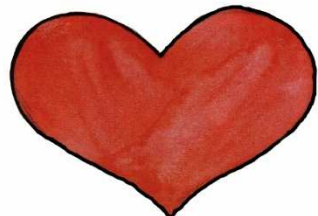
← Pokud pospojuješ slzy, najdeš správnou cestu k veselému sluníčku.

Plakat často nemusí znamenat být nešťastný. Pláče i člověk, který je více citlivý na bolesti a utrpení lidí kolem sebe. Ale pokud se pokusí přinést úlevu tam, kde je to potřeba, určitě pocítí ve svém srdci radost.

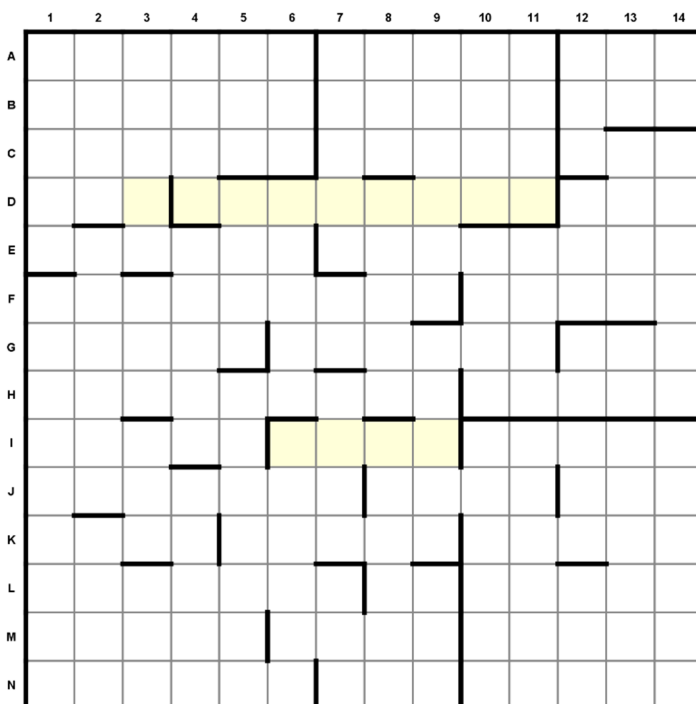
Pokud poskládáš obrázek, zjistíš, jak i ty můžeš potěšit trpící.

Napiš do srdce, koho a jak se ti podařilo potěšit.

URČITĚ JE I V TVÉM OKOLÍ NĚKDO, KDO JE SMUTNÝ, KOHO JE TŘEBA POTĚŠIT. UDĚLEJ TO!

Jaký svátek se slavil ještě donedávna 1. ledna se dozvíte z tajenky.

Vodorovně

- A. funkční neschopnost chůze, karetní hra, člověk mohutné postavy
- B. africký čáp, patřící Otovi, část těla velblouda
- C. obklíčeni, bojový plyn, chlap
- D. fr. král, **TAJENKA 1**, primáti
- E. stálá, přístroj k nepřímému měření vzdáleností
- F. schválení stavby, dobrá vůle pomoci
- G. poplach, napůl, čistící prostředek
- H. nezastat práci, fr. dadaista
- I. dynastie saských panovníků v římskoněmecké říši, **TAJENKA 2**, bod (knižně)
- J. provést vyladění, hodně (expr.), alpská horská skupina
- K. zn. aviváže, podnik ve Varnsdorfu, automobil formule jedna
- L. cukerín, zn. hliníku, ženské jméno (4.4.)

M. sportovní úbor, krosna pro babičku z pohádky, schovat
N. chemické prvky (at), údiv (kniž.), pruhované kočkovité šelmy

Svisle

1. náš sochař, odborník v kanonickm právu
2. sídlo na Nové Guinei, svinovací závěs, náš grafik
3. sbírka písemností, chňap, domácí Olga, vazba pro pletené zboží
4. dezinfekční prostředek, Mojžíšův bratr, lihovina z mléka
5. sloven. jenom, pouze, český architekt, fr. encyklopedik a filozof (Denis)
6. zámezi ve fotbale, notně, řeziny
7. zařízení k čekání na zvěř, spisová značka, nadávati, řezací nástroj
8. jméno prozaika pavla, obstipace, ruské ženské jméno (18.5.)
9. kuličky k navlékání, část uzdečky, souvislý porost neovocných stromů
10. patřící Evě, revolver, drobný úkrojek na bázi listů
11. časně, úzká chodba kolem nádvoří, hadi
12. jednotka el. odporu, etiopská řeka, zn. vápníku, angl. síť, matematická zkratka
13. zn. bromu, uspat, Evropan, část brnění
14. zn. rubidia, africký kopytník, drnkati

REVERENDFUN.COM COPYRIGHT BIBLE GATEWAY

Jestliže Bůh stvořil všechno,
musí zaplatit i elektřinu?

Nezbedův humor

Ptá se babička vnučete: „Tak co Františku, chodíš rád do školy?“
„Chodím, babičko. A ze školy taky. Akorát to mezi tím mě nebaví.“

„Tak jsme si teď probrali všechna domácí zvířata. O kterém z nich si myslíte, že je nejužitečnější?“

„Hovězí dobytek.“

„A proč?“

„Protože se z něho dá zužitkovat mléko, maso, kosti, kůže a jméno.“

„Co ti řekl soused za to rozbité okno?“

„Mám říci i škaredá slova?“

„No to jistě ne.“

„Tak vlastně neřekl nic.“

„Mami, tenhle velký kousek dortu je pro tátu?“

„Ne, ten je pro tebe.“

„Takový mrňavý?“

„Míšo, ty višně jsou nějaké divné. Jestlipak jsi je umyla?“

„Ano, dokonce i mýdlem.“

Přiběhne Pavlík k mamince a brečí.

„Co se ti stalo?“

„Tatínek se uhodil kladívkem do prstu.“

„A ty pro to pláčeš?“

„No, já jsem se původně smál...“

Chlapec jede poprvé vlakem. Vlak vjíždí do tunelu a spolucestující chce hoča postrašit. „Pozor teď jedem do pekla!“

Chlapce to nevyvedlo z míry a klidně odpoví: „Nevadí, já mám i zpáteční jízdenku.“

Povídá zubní lékařka Karlíkovi: „Nemusíš ta ústa tolik otvírat.“

„Vždyť jste mi říkala, že musíte do úst s kleštičkami.“

„To musím, ale já zůstanu venku.“

(Z knihy **Nezbedův humor 1**)